

ZAŠTITA KONKURENCIJE

PRAVO KONKURENCIJE

STANJE

Harmonizacija sa pravilima EU iz oblasti konkurencije u Srbiji započela je 2009. godine, donošenjem trenutno važećeg Zakona o zaštiti konkurencije („Zakon“). Zakon je ustanovio materijalne i tehničke preduslove za nezavisno postupanje Komisije za zaštitu konkurencije („Komisija“). Izmene i dopune Zakona su izvršene 2013. godine, pri čemu su odgovarajući podzakonski akti usvojeni 2009. i 2010. godine, dok je 2016. godine usvojena i nova Uredba o sadržini i načinu podnošenja prijave koncentracije („Uredba o prijavi koncentracije“).

Sredinom 2017. godine Ministarstvo trgovine, turizma i telekomunikacija, kao ovlašćeni predlagač, i Komisija za zaštitu konkurencije započeli su rad na izradi nacrtu novog zakona o zaštiti konkurencije. Za svaku pohvalu je odluka nadležnog Ministarstva i Komisije da u pripremi komentara na nacrt zakona učestvuju i predstavnici poslovne zajednice u Srbiji, uključujući i Savet stranih investitora. Deluje da je usvajanje novog zakona odloženo za 2021. godinu.

Krajem 2019. godine izabrani su novi članovi Saveta, tela nadležnog za odlučivanje u Komisiji, pri čemu je za novog predsednika Komisije izabran g. Nebojša Perić. Ostali članovi Saveta su Čedomir Radojčić, Miroslava Đošić, Danijela Bokan i dr Siniša Milošević.

Imajući u vidu da godišnji izveštaj Komisije nije još uvek objavljen u momentu pisanja ovog teksta, informacije navedene u nastavku su prezentovane u skladu sa informacijama dostupnim na zvaničnom veb-sajtu Komisije. Od 175 odlučениh koncentracija, 171 je odobreno u skraćenom postupku, jedna je odobrena u ispitnom postupku, dve su uslovno odobrene u postupku po službenoj dužnosti, dok je u jednoj obustavljen postupak. Stoga, i dalje je daleko najveći broj odluka Komisije u kontroli koncentracija doneto u skraćenom postupku. Prijave koncentracije u skraćenom obliku pre svega pružaju pogodnost za koncentracije koje se odvijaju u inostranstvu i koje nemaju uticaj ili imaju neznatan uticaj na konkurenciju na tržištu Republike Srbije, a koje su u dosadašnjoj praksi predstavljale značajan deo aktivnosti Komisije. Međutim, iako je Uredba o prijavi koncentracije uvela prijavu koncentracije u skraćenom obliku, Komisija ima pravo da zahteva podnošenje kompletne prijave

kada okolnosti slučaja upućuju na neispunjavanje uslova dozvoljenosti koncentracije, što omogućava Komisiji značajnu diskrecionu moć u ovom pogledu.

Podaci o ukupnom broju predmeta u kojima je Komisija donela odluku, kao i ukupan broj mišljenja izdatih od strane Komisije još uvek nisu dostupni javnosti, uzimajući u obzir da godišnji izveštaj Komisije nije još uvek objavljen u trenutku pisanja ovog teksta. Komisija se u prethodnom periodu u većoj meri služila nekim od složenijih ovlašćenja koja su joj na raspolaganju u skladu sa Zakonom, kao što je oslanjanje na nenajavljene uvidaje radi prikupljanja dokaza, dok je primetan pad u primeni određenih ovlašćenja kao što je prekid postupka ispitivanja povrede konkurencije uz prihvatanje predloga obaveza stranke u postupku. Komisija je izrekla jednu kaznu za povredu konkurencije u vidu zaključenja restriktivnog sporazuma i obustavila jedan postupak ispitivanja povrede konkurencije u 2019. godini. U predmetu kontrole koncentracija o kome se odlučivalo u ispitnom postupku, Komisija je odredila mere ponašanja kao uslove za sprovođenje transakcije.

Takse za izdavanje odluka Komisije nisu promenjene i dalje su veoma visoke u oblasti kontrole koncentracija.

COVID-19

Situacija sa COVID-19 je uticala na aktivnosti Komisije, a naročito tokom vanrednog stanja koje je bilo na snazi u Republici Srbiji u periodu između 15. marta i 6. maja 2020. godine. Ipak, Komisija je, i pored rada na daljinu i/ili rada sa smanjenim kapacitetima, uglavnom ostala operativna i odgovarala na zahteve stranaka. Dodatno, rokovi koji su važili za donošenje odluka Komisije nisu tekli tokom trajanja vanrednog stanja, ali Komisija je i tokom vanrednog stanja donosila odluke u postupcima ispitivanja koncentracija i bila je dostupna strankama za konsultacije.

Tokom vanrednog stanja, komunikacija sa Komisijom je vršena putem telefona, elektronske pošte i redovne pošte. Komisija je uredno primala podneske u elektronskom obliku (izuzev prijave koncentracije i fajlova veličine iznad 100Mb koje su ipak morale da se predaju u papirnoj formi). Nakon završetka vanrednog stanja, Komisija je nastavila svoje redovno poslovanje (npr. omogućeno je strankama da vrše uvide u spise, održavani su sastanci sa strankama, itd.)

Potreba za daljom digitalizacijom procesa i rada Komisije postala je očigledna tokom pandemije virusa COVID-19. Komisija bi trebalo da uloži više resursa u digitalizaciju što bi olakšalo i pojednostavilo njen rad u datoj situaciji (npr. održavanje sastanaka Saveta elektronskim putem, održavanje sastanaka sa strankama elektronskim putem čak i kada nije moguće održavanje sastanaka uživo, itd.).

POBOLJŠANJA

Obim aktivnosti Komisije u različitim oblastima njene nadležnosti, kao i spremnost za korišćenje složenih mehanizama koji su joj na raspolaganju u skladu sa Zakonom, predstavljaju značajan napredak.

Na polju harmonizacije propisa iz oblasti zaštite konkurencije sa standardima i pravilima EU nije bilo značajnijeg napretka u odnosu na prethodnu godinu, s obzirom da nisu usvojeni podzakonski akti koji bi trebalo da regulišu izučeće restriktivnih sporazuma na detaljniji način u specifičnim privrednim granama poput prodaje rezervnih delova motornih vozila, osiguranja, prenosa tehnologije i drumskog, železničkog i saobraćaja u unutrašnjim vodama. Relevantni podzakonski akti koji se odnose na izučeće restriktivnih sporazuma od zabrane u pomenutim sektorima su pripremljeni još u 2017. godini – međutim, ni u 2019. godini, nijedan od ovih propisa nije donet najverovatnije usled pokrenutog postupka donošenja novog zakona o zaštiti konkurencije. Rad na nacrtu novog zakona o zaštiti konkurencije ulazi u završne faze, pri čemu Savet stranih investitora aktivno učestvuje u ovom procesu sa svojim ekstenzivnim komentarima na predloženi nacrt. U poslednjoj verziji nacrta zakona koji je javno objavljen, oko 60% komentara Saveta stranih investitora je usvojeno bilo u potpunosti bilo delimično.

U 2019. godini su predstavljeni rezultati sektorskih analiza u oblasti trgovine na malo naftnim derivatima i tržišta malo-prodaje proizvoda za široku potrošnju, dok je početkom 2020. godine objavljena i analiza uslova konkurencije na tržištu proizvodnje i prodaje suncokreta na teritoriji Republike Srbije za period 2016 – 2018. godine.

U pogledu održavanja sastanaka sa strankama, primetno je da je Komisija unapredila svoju praksu, i otvorena je za održavanje sastanaka sa strankama. Zakazivanje sastanka postalo je prilično jednostavno i bez nepotrebnih odlaganja. Njena efikasnost u omogućavanju strankama da pregledaju spise predmeta takođe je povećana i Komisija sada

obično dodeljuje pristup spisima predmeta ubrzo nakon podnošenja zahteva.

U 2019. godini Komisija je nastavila da beleži konstantan napredak na polju razvoja svesti o značaju zaštite konkurencije („competition advocacy“) i bolje komunikacije za javnošću. Komisija redovno obaveštava javnost o svojim aktivnostima, a najveći deo odluka Komisija objavljuje na zvaničnoj internet stranici. Međutim, primetno je da Komisija ne objavljuje sve odluke u relevantnim oblastima ili da ih objavljuje sa značajnim zakašnjenjem, što ne doprinosi transparentnosti rada niti pravnoj sigurnosti. Komisija je na svojoj stranici objavila Vodič kroz prava i obaveze stranaka kod kojih se sprovodi nenajavljeni uviđaj, kao i Liflet o politici pomilovanja („leniency“ program). Ovakav napredak u razvoju svesti javnosti o politici konkurencije izuzetno je važan jer doprinosi opštem poboljšanju postojećeg pravnog okvira i omogućava bolje razumevanje pravila konkurencije, aktivnosti i značaja Komisije od strane javnosti i medija.

Konačno, za pohvalu je što Komisija sve intenzivnije primenjuje naprednije ekonomske analize u postupcima ispitivanja povreda konkurencije i složenijih koncentracija.

PREOSTALI PROBLEMI

Kao što je već rečeno, Komisija najveći broj odluka, u potpunosti ili u svom većem delu, objavljuje na svojoj internet stranici (naročito rešenja o odobrenju koncentracija), što je ocenjeno kao napredak. Ipak, javnosti uopšte nisu dostupne sudske odluke koje su donete u postupku kontrole odluka Komisije jer se takve odluke ne objavljuju na sajtu Komisije. Korak unazad je primetno smanjenje objavljivanja izdatih mišljenja i odluka o pojedinačnim izučećima, što predstavlja značajnu prepreku transparentnosti i slobodnom pristupu informacijama u vezi sa određenim ključnim odlukama Komisije. Još jedan nedostatak predstavlja baza podataka prakse Komisije koja ne dozvoljava pretragu slučajeva Komisije prema detaljnijim kriterijumima. Takođe, Komisija ne objavljuje informacije o podnetim inicijativama, čak i nakon donošenja odluke po takvim inicijativama.

Postupci pred Komisijom i dalje ne pružaju dovoljne garancije procesnih prava stranaka poput prava stranke na uvid u spise predmeta i ovlašćenja Komisije u pogledu postupanja sa privilegovanom komunikacijom. Određeni slučajevi u praksi Komisije ukazuju na poten-

cijalne razloge za zabrinutost u pogledu privilegovanja državnih kompanija u postupcima pred Komisijom, na šta je ukazala i Evropska komisija u svom godišnjem izveštaju o napretku Srbije.

Što se tiče nenajavljenih uviđaja, u odlukama Komisije o sprovođenju uviđaja nedostaje obrazloženje osnovane sumnje o postojanju opasnosti uklanjanja ili izmene dokaza koja se Zakonom postavlja kao uslov za sprovođenje nenajavljenog uviđaja. Iako je Komisija uložila ozbiljne napore da unapredi kvalitet ekonomskih analiza, neophodno je da ekonomske analize konzistentno primenjuju u svim postupcima pred Komisijom, uvažavajući specifičnosti svakog konkretnog slučaja, te je potreban dalji rad na unapređenju kvaliteta obrazloženja odluka Komisije. U prethodnom periodu je bilo evidentno kontradiktorno odlučivanje Komisije u odnosu na prethodnu praksu u određenim predmetima, bez odgovarajućeg obrazloženja.

S druge strane, sudijama Upravnog suda i dalje nedostaje potrebno znanje iz oblasti prava konkurencije i ekonomije, kako bi mogli ispravno da tumače odluke i argumente Komisije. Odlukama Upravnog suda često nedostaje detaljno obrazloženje i razmatranje merituma predmeta, što domašaj njihovog delovanja ograničava isključivo na ponavljanje nalaza Komisije i razmatranje osnovnih procesnih pitanja postupka, uz odsustvo analize argumenata stranaka u sporu. Ovo je ozbiljan nedostatak, jer sprečava sučeljavanje mišljenja, detaljnu i adekvatnu kontrolu odluka Komisije, kao i razvoj prakse, a ugrožava i dalji postupak žalbe u slučajevima ulaganja vanrednog pravnog leka. Detaljno obrazloženje odluka Komisije i suda, uz naročito razmatranje argumenata i dokaza iznetih od stranaka u postupku, je od izuzetnog značaja za uspostavljanje sudskog nadzora nad radom Komisije. U suprotnom, Komisija bi bila u poziciji da zloupotrebi svoja ovlašćenja i nezavisnost.

Kad je u pitanju institut oslobađanja od kažnjavanja („leniency programme“), Komisija je uložila napore u promovisanje i razvoj ovog instituta putem dodatnih edukacija zaposlenih u Komisiji. Ipak, u praksi je primetno da se ovaj institut retko koristi i da je i dalje dosta nerazvijen.

Određenu pravnu nesigurnost izazivaju i nejasnoće u primeni pravila o kontroli koncentracija na transakcije koje podrazumevaju sticanje kontrole nad delom uče-

snika na tržištu kao i sticanje kontrole na kratkoročnoj osnovi. Ovi problemi se često javljaju prilikom tumačenja pojma »samostalne poslovne celine« i to najčešće u vezi sa sticanjem kontrole nad nepokretnostima, pri čemu su poslovnoj zajednici neophodne jasne i blagovremene smernice Komisije u pogledu buduće prakse, koje još uvek ne postoje, odnosno nisu objavljene.

Uočljivo je da je Komisija u prethodnom periodu pristupila složenijoj analizi u predmetima pojedinačnog izuzeća restriktivnih sporazuma od zabrane. Iako je potreba za detaljnim razmatranjem kompleksnih slučajeva jasna, s obzirom na brzinu privrednih kretanja i činjenicu da stranke u postupku ne mogu da sprovedu restriktivni sporazum pre odluke Komisije, neophodno je da ova praksa ne utiče negativno na efikasnost odlučivanja Komisije, u smislu neopravdanog odugovlačenja postupaka. U praksi se period razmatranja pojedinačnih zahteva za izuzeće često produžava preko roka od 60 dana koji je predviđen Zakonom o zaštiti konkurencije (a u nekim slučajevima čak traje i četiri do pet meseci). Ovo stvara praktične probleme poslovnoj zajednici kada je u pitanju sprovođenje sporazuma i poslovnih politika za koje je potrebno prethodno odobrenje Komisije. Ekonomska stvarnost zahteva brzo reagovanje svih strana, uključujući i Komisiju. Dodatno, takođe je primetan restriktivan i formalističan pristup Komisije, kao i odstupanje od uporedne EU prakse u tumačenju određenih procesno-pravnih instituta, što je naročito relevantno u postupcima pojedinačnih izuzeća. Neophodno je, naročito u okviru pripreme novog zakona o zaštiti konkurencije, preispitati opravdanost instituta pojedinačnog izuzeća, koji je u Evropskoj uniji ukinut pre više godina. U poslednjoj verziji nacrtu zakona uveden je i pravni institut samoprocene, pri čemu je i zadržan sistem pojedinačnih izuzeća, što je i bio predlog Saveta stranih investitora.

Konačno, način određivanja kazni karakteriše nedoslednost i nepredvidljivost u primeni Zakona. Primera radi, postojeće smernice u bitnom delu nisu usklađene sa Zakonom, nije jasan način određivanja koeficijenata za pojedine faktore prilikom odmeravanja kazne, odluke Komisije često ne sadrže prikaz utvrđenih koeficijenata za pojedine faktore niti adekvatno obrazloženje, dok se kao osnovica za obračun kazne uzima ukupan prihod stranke u postupku, a ne prihod ostvaren na relevantnom tržištu na kome je učinjena povreda konkurencije. U poslednjoj verziji nacrtu zakona predviđeno je rešenje prema kome

će se kazne obračunavati na osnovu relevantnog prihoda, odnosno prihoda ostvarenog na relevantnom tržištu na kome je učinjena povreda konkurencije, što predstavlja značajan napredak u odnosu na prethodno stanje.

PREPORUKE SAVETA

- Donošenje novog Zakona o zaštiti konkurencije što je pre moguće. (3)
- Da bi se unapredila transparentnost i pravna sigurnost, Komisija bi trebalo da izradi jasne smernice i uputstva koja sadrže način primene određenih odredaba Zakona, uz učešće zainteresovanih strana u sastavljanju komentara na predložene nacрте dokumenata. (2)
- Iznose taksi iz Tarifnika treba sniziti na razumnu meru, naročito u oblasti kontrole koncentracija. (3)
- Komisija bi trebalo da javno objavljuje izdata mišljenja i odluke o pojedinačnim izuzećima, odnosno da sveukupno poboljša transparentnost i predvidivost odlučivanja. (1)
- Komisija bi trebalo da izdaje publikacije relevantnih definicija tržišta proizvoda grupisanih po industrijama na svakih šest meseci, u cilju usaglašavanja prakse. (1)
- Komisija bi trebalo da uloži više resursa u dalju digitalizaciju svojih procesa kako bi osigurala nesmetan i efikasan rad tokom pandemije virusa COVID-19. (3)
- Sudije Upravnog suda bi trebalo da prođu napredni trening u oblasti prava konkurencije i u oblasti ekonomije. Sve presude treba da budu javno dostupne i detaljno obrazložene u pogledu materijalnih pitanja odluka Komisije. (2)
- Komisija mora omogućiti legitimno zainteresovanim trećim licima da se izjasne na postupke koji utiču na njihovo poslovanje, radi potpunog i pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja. (2)
- Praksa Komisije bi trebalo da bude ujednačena u odnosu na sve učesnike na tržištu. S obzirom na kazneno-pravnu prirodu odluka u oblasti zaštite konkurencije i značajna ovlašćenja Komisije, od ključne je važnosti predvidljivost, doslednost i pravna sigurnost za sve učesnike na tržištu. (2)

DRŽAVNA POMOĆ

STANJE

Pravni okvir kojim je regulisana dodela državne pomoći u Republici Srbiji sastoji se od novousvojenog Zakona o kontroli državne pomoći iz oktobra 2019. godine (Zakon), i podzakonskih akata.

Poslednje javno dostupno izdanje Godišnjeg izveštaja Komisije za kontrolu državne pomoći (KZKDP) je za 2018. godinu. Ukupni iznos dodeljene državne pomoći u Srbiji iznosio je 818 miliona EUR, što je za 3% više nego u 2017. godini. Iz perspektive BDP, u 2018. godini državna pomoć je iznosila 1,9% BDP Srbije, što je smanjenje u odnosu na 2017. godinu, kada je ovaj procenat iznosio 2,2%. Poređenja radi, u 2018. godini države članice EU su ukupno potrošile 120,9 milijardi evra odnosno 0,76% EU BDP na državnu pomoć.

U 2018. godini, 28% dodeljene državne pomoći odnosilo se na sektor poljoprivrede, dok je preostalih 72% bilo u vezi sa industrijom i uslugama što predstavlja smanjenje u odnosu na 2017. godinu, kada je to učešće iznosilo 73%. Unutar industrije i usluga, najveći deo je činila horizontalna pomoć (34,4% ukupne pomoći), sektorska pomoć iznosila je 9,1%, a regionalna pomoć 28%.

Udeo subvencija u ukupno dodeljenoj državnoj pomoći je nastavio da raste u 2018. godini i iznosio 69,6% (u odnosu na 66,8% u 2017. godini). Državna pomoć u vidu poreskih olakšica činila je 27,6%, garancije 1,3%, a povoljni zajmovi 1,2%.

COVID-19

Borba protiv pandemije COVID-19 se odvijala i na frontu državne pomoći putem finansijskih mera Vlade koje su imale za cilj da pomognu očuvanje privrede. Ovo je dovelo i do povećane aktivnosti KZKDP u prvoj polovini 2020. godine.

Ugledajući se na Evropsku komisiju, KZKDP je u martu 2020. godine objavila obaveštenje o primeni Zakona u vezi sa COVID-19. Obaveštenje je imalo za cilj da pojašni šta je neophodno da bi određena mera predstavljala državnu pomoć i pod kojim uslovima ona može biti usklađena sa pravilima. Paket ekonomskih mera Vlade koji

je usledio u aprilu 2020. godine bio je praćen i donošenjem dve uredbe koje su postavile uslove i kriterijume za usklađenost državne pomoći dodeljene u vezi sa COVID-19. Primenjajući ta pravila, KZKDP je u maju 2020. godine cenila usklađenost ekonomskih mera i u nekim slučajevima zaključila da su one usklađene sa Zakonom (direktna davanja, povoljni zajmovi i državne garancije), a u nekim da su potrebne određene izmene kako bi se usklađenost osigurala (fiskalne mere).

POBOLJŠANJA

Novi Zakon ima za cilj da detaljnije reguliše ovu oblast, uskladi domaća pravila sa pravnim tekovinama EU i otkloni neke od glavnih zabrinutosti koje je Evropska komisija prethodno iznosila u svojim Izveštajima o napretku.

Zakon je stupio na snagu u januaru 2020. godine kada je i potpuno nova KZKDP otpočela svoj mandat, zamenivši starog regulatora koji je bio deo Ministarstva finansija. Prema Zakonu, KZKDP – koja se sastoji od Predsednika i Saveta – funkcioniše kao nezavisno telo koje je ustanovljeno od strane i odgovorno je Narodnoj skupštini. Ovom izmenom uklonjena je jedna od glavnih zamerki Evropske komisije u vezi prethodnog sistema koji je dovodio u pitanje nezavisnost stare KZKDP. U narednom periodu, KZKDP bi trebalo da nastavi da radi na povećanju i jačanju svojih kapaciteta.

Nova KZKDP ima obavezu objavljivanja svojih odluka na internet stranici i vođenja registra dodeljene državne pomoći, uključujući i registar de minimis pomoći. Ova pravila, sa ciljem da dovedu do višeg stepena transparentnosti rada KZKDP, a time i do veće pravne sigurnosti, se čini daju rezultata – od formiranja KZKDP u januaru 2020. godine, ona je ažurnija sa objavljivanjem obaveštenja i odluka. Registri pomoći, međutim, tek treba da budu uspostavljeni.

PREOSTALI PROBLEMI

U svojim ranijim Izveštajima o napretku (novi izveštaj za 2020. godinu još uvek nije dostupan u vreme pisanja ovog teksta), Evropska komisija je isticala da veliki broj postojećih šema državne pomoći u Srbiji, uključujući fiskalne, još uvek nije usklađen sa pravnim tekovinama EU. Isto važi i za štetnu praksu izuzimanja privrednih društava u procesu privatizacije od primene pravila o dodeli državne pomoći. Na normativnom nivou Srbija još nije usvojila mape regionalne državne pomoći.

Trend nepostojanja državne pomoći u oblasti istraživanja i razvoja ostaje primetan dok državna pomoć u oblasti zaštite životne sredine nastavlja da beleži malo rast (10,2% u 2018. godini u odnosu na 8,3% u 2017. godini), što je pozitivan znak, ali ipak ostavlja dosta prostora za poboljšanja.

Individualna državna pomoć (direktna dodela državne pomoći pojedinim privrednim subjektima) načelno predstavlja značajan izazov za srpski budžet i tržišnu utakmicu, naročito u pogledu kompanija koje nisu u stanju da se uspešno takmiče na tržištu, čak ni uz državnu pomoć. Takva raspodela državne pomoći ima tendenciju da druge učesnike na tržištu stavi u neravnotežan položaj i da dovede do iracionalnog trošenja ograničenih budžetskih resursa (tj. doprinosa poreskih obveznika).

Tokom 2018. godine, KZKDP je donela 70 odluka o dozvoljenosti državne pomoći od čega je u 14 slučajeva odlučivala u postupku naknadne kontrole. Nova KZKDP je, u prvoj polovini 2020. godine, imala samo jedan (od 17) slučaj nakna-

dne kontrole. KZKDP još uvek ni u jednom slučaju nije naredila vraćanje dodeljene državne pomoći – iako ovo nije potpuno netipično za mlada tela za kontrolu državne pomoći u periodu koji prethodi pristupanju EU, može da dovede u pitanje integritet i nezavisnost KZKDP.

Politika državne pomoći mora biti predvidiva i konzistentna. Moraju biti usvojeni jasni planovi i programi na osnovu kojih privredni subjekti i javnost mogu biti informisani o toj politici. Privlačenje ulaganja u nerazvijene regione i označavanje oblasti za jačanje konkurentnosti, ključne su polazne tačke za postizanje jasne i troškovno efikasne dodele državne pomoći.

Sa novim Zakonom na snazi, KZKDP mora da aktivno radi na razvoju svesti svih relevantnih strana o ovim pravilima. Ovo bi trebalo da dalje omogući uključivanje kako primalaca državne pomoći tako i opšte javnosti u izradu politike državne pomoći, kako bi se stvorila mogućnost da se zajednički dođe do konkretnih, predvidljivih i efikasnih rešenja.

PREPORUKE SAVETA

- Povećanje i jačanje kapaciteta KZKDP. (3)
- Blagovremeno usvajanje podzakonskih akata usklađenih sa pravnim tekovinama EU (posebno u odnosu na privredne subjekte u postupku privatizacije) i adekvatna primena Zakona u delu koji se odnosi na transparentnost (registri, izveštaji). (3)
- Efikasna kontrola državne pomoći – korišćenje različitih mehanizama iz Zakona u cilju praćenja dodeljene državne pomoći i izricanja mere za neusklađenu pomoć. (2)
- Ujednačena primena propisa o državnoj pomoći, standarda i prakse EU u oblasti kontrole državne pomoći i usklađivanje fiskalnih šema sa pravnim tekovinama EU. (2)
- Kontinuirani rad na razvoju svesti u odnosu na davaoce i korisnike državne pomoći kao i treća lica. (1)